

СОЦІАЛЬНІ ТА ГУМАНІТАРНІ СКЛАДОВІ СУСПІЛЬНОГО РОЗВИТКУ

DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2023-1-14>

УДК 323.21:351/354

Бородін Євгеній Іванович,
доктор історичних наук, професор,
директор Навчально-наукового інституту державного управління,
НТУ «Дніпровська політехніка»,
пр. Дмитра Яворницького, 19, м. Дніпро, 49005, Україна
e-mail: lna85775@gmail.com <https://orcid.org/0000-0002-7331-5981>

Третяк Ян Сергійович,
аспірант
кафедри державного управління і місцевого самоврядування,
НТУ «Дніпровська політехніка»,
пр. Дмитра Яворницького, 19, м. Дніпро, 49005, Україна
<https://orcid.org/0009-0001-5493-6854>

ІНІЦІАЛІЗАЦІЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МОЛОДІ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ

Анотація. У статті розглянуто прояви ініціалізації громадянської ідентичності молодих українців, які дають підстави вважати, що проблеми її збереження та відтворення мають постати у центрі уваги наукового дискурсу.

Виявлено дві різні осі громадянської ідентичності, що особливо важливо в умовах чорно-білих відтінків війни росії проти України: від конгруентності до діз'юнктури. Обґрунтовано, що молодь створює громадянську ідентичність з наявного матеріалу, і ці матеріали відрізняються для молоді з різних спільнот. Громадянські орієнтації молодих людей формуються через їх повсякденний досвід у певних соціальних, економічних, інституційних, політичних та історичних контекстах. Доведено, що суб'єкти, які залучені до процесу формування громадянської ідентичності повинні почати розробляти практики, які заохочують молодих людей боротися як з конгруентністю, так і з діз'юнктурами, які вони відчувають, як засіб формування більш значущої громадянської освіти, яка допомагає молодим людям конструювати критичні, але зацікавлені громадянські ідентичності.

З'ясовано, що громадянська ідентичність є стимулом для активної участі громадян у публічному управлінні, посилення зміцнення соціальної консолідації та підтримує стабільність країни.

Як цитувати: Бородін Є. І., Третяк Я. С. Ініціалізація громадянської ідентичності молоді в публічному управлінні. *Державне будівництво*. 2023. № 1 (33). С. 163–173. DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2023-1-14>

In cites: Borodin, Ye.I., Tretiak, Y.S. (2023). Initialization of civic identity of youth in public administration. *State Formation*, no. 1 (33), 163–173. DOI: <https://doi.org/10.26565/1992-2337-2023-1-14> [in Ukrainian].

© Бородін Є. І., Третяк Я. С., 2023

Розглянуто умови створення сприятливого середовища для молодих людей для впливу на рішення і політику, які впливають на них.

Обґрунтовано, що участь молодих людей в публічному управлінні також проявляється в їх залученні до прийняття рішень, які впливають на їхнє життя через шкільні ради, студентські спілки, молодіжні клуби, національні молодіжні парламенти, регіональні та міжнародні молодіжні форуми та консультативні ради при міжнародних організаціях.

Ключові слова: громадянська ідентичність, громадянська активність, публічне управління, участь молоді в публічному управлінні.

Постановка проблеми. Повномасштабне вторгнення держави-агресора в Україну стало каталізатором потужної консолідації українського суспільства, ініціалізації громадянської ідентичності багатьох українців. Тисячі людей виходили на площі міст у Херсоні, Бердянську, Конотопі та голіруч зупиняли танки. Дії організації «Жовта стрічка» на тимчасово окупованих територіях руйнують плани ворога. Діти збирають донати для потреб ЗСУ. 13-річна співачка з України Софія Самолук відмовилася виступати на фестивалі Sanremo Junior в Італії через участь представника країни терориста. Ці прояви громадянської ідентичності дають підстави вважати, що проблеми її збереження та відтворення мають постати у центрі уваги наукового дискурсу. Сучасні дослідники вивчають різні аспекти формування і розвитку громадянської ідентичності. Громадянську ідентичність розглядають як комплексне багатогранне утворення, що втілює ототожнення особистості зі спільнотою громадян тієї чи іншої держави та існує на рівні свідомості і несвідомого [2].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Якісних досліджень, що описують та теоретизують про нові громадянські ідентичності різноманітної молоді, недостатньо. З означеної проблеми є низка дисертаційних досліджень, в яких розглядаються конкретні методи, шляхи і форми організації виховної роботи з молоддю (Р. Бандура, В. Кожокар, Є. Кокоріна, Е. Крайнякова, Л. Фомічова, М. Чумакова, Д. Яковлева та ін.). Аналіз цієї проблеми здійснювався переважно в межах педагогічних досліджень. Зарубіжні дослідники також вивчають особливості громадянської активності та громадянського розвитку особистості (Т. Адорно, К. Кольєр та ін.), альтруїстичної поведінки (Д. Розенхан та ін.), просоціальної поведінки особистості (Я. Рейковський та ін.).

Молодь, яка живе в різних контекстах, має сформований різноманітний повсякденний досвід того, що означає бути українським громадянином і учасником громадянського життя людини.

Мета статті – дослідити способи ініціації громадянської ідентичності молоді в публічному управлінні.

Застосована методологія і методи. Для досягнення поставленої мети у роботі використовувались загальнонаукові та спеціальні методи дослідження, зокрема такі: узагальнення, дедукція, індукція, аналіз та синтез – при дослідженні теоретичного дискурсу; категоріальний аналіз – при уточненні базових понять «громадянська ідентичність», «публічне управління»; емпіричні методи – спостереження, формальний аналіз.

Виклад основного матеріалу. Спостереження виявляє дві різні осі громадянської ідентичності, що особливо важливо в умовах чорно-білих відтінків війни росії проти України: від конгруентності до діз'юнктури. Для багатьох молодих українців ідеали та реалії громадянства тісно відповідають і вони виборюють своє право на громадянську ідентичність зі зброєю в руках на фронті – в конгруентності. Інші, ухиляючись від призова або слухаючи музику країни-терориста проявляють розрив – діз'юнктуру – між ідеалами України як незалежної суверенної держави і тим, що вони пережили або почули від своїх сімей [3]. Як приклад можна навести слова учасника нещодавнього скандалу у Львові, мешканця Донецької області, який слухав заборонену музику лепса та агресивно відреагував на зауваження: «Я слухав цю музику все своє життя» [1].

Однак конгруентність не є гарантією громадянської активності. Для деяких молодих людей саме ця конгруентність між повсякденним досвідом та суспільними ідеалами в поєднанні з відсутністю впливу існуючих діз'юнктур породжує самозаспокоєння, яке, здається, підживлює обмежений погляд на громадянську активність. У різних умовах розпізнавання та дослідження проблем або діз'юнктур, здавалося, стимулюватиме більш активне розуміння громадянської активності.

Молодь створює громадянську ідентичність з наявного матеріалу, і ці матеріали відрізняються для молоді з різних спільнот. Громадянські орієнтації молодих людей формуються через їх повсякденний досвід у певних соціальних, економічних, інституційних, політичних та історичних контекстах. Суб'єкти, які залучені до процесу формування громадянської ідентичності повинні почати розробляти практики, які заохочують молодих людей боротися як з конгруентністю, так і з діз'юнктурами, які вони відчувають, як засіб формування більш значущої громадянської освіти, яка допомагає молодим людям конструювати критичні, але зацікавлені громадянські ідентичності.

Громадянська ідентичність розвивається як почуття приналежності та зв'язку з власною країною, нацією, а також усвідомлення громадянських прав та обов'язків. Вона є стимулом для активної участі громадян у публічному управлінні, посилення зміцнення соціальної консолідації та підтримує стабільність країни. Важливою складовою громадянської ідентичності є патріотизм – любов до своєї країни, її історії та культури.

Війна є важким випробуванням для будь-якої людини. Але найскладніший шлях належить проходити молодим людям, які щойно розпочали своє доросле життя і війна в них забрала всі звичні для цього механізми. Згідно з результатами опитування благодійного фонду «Клуб Добродіїв», яке проводили серед громадян віком 13-19 років по всій Україні, майже 40% молоді через війну відчувають страх за життя і здоров'я – своє та близьких, та попри це 93 % опитаних вірять у свої сили. Молоді люди, які зараз залишаються в Україні, роблять цей вибір цілком усвідомлено, навіть якщо їхній сьогоdnішній досвід вкрай нелегкий [4].

Протягом усієї історії громадянська активність молодих людей виявилася потужною силою змін. Молоді люди, перш за все, мають фундаментальне

право на участь у житті суспільства. Відповідно до статті 12 Конвенції Організації Об'єднаних Націй про права дитини, підписаної 196 країнами, молоді люди мають право на те, щоб їх голос був почутий та врахований при прийнятті рішень, які впливають на їхнє життя [6]. Це право, поряд з іншими правами, викладеними в Конвенції, такими як право на недискримінацію (ст. 2) і свобода вираження поглядів (ст. 13), покладає на уряди обов'язок створювати сприятливе середовище для молодих людей для впливу на рішення і політику, які впливають на них. Порядок денний до 2030 року визнає, що «діти, молоді жінки та чоловіки є критично важливими агентами змін і знайдуть у нових Цілях платформу, щоб спрямувати свої безмежні можливості активності на створення кращого світу» [23]. Крім того, у резолюції 2013 року Генеральна Асамблея Організації Об'єднаних Націй закликала «держави-члени та установи системи Організації Об'єднаних Націй, консультуючись з молодіжними організаціями, вивчити шляхи для сприяти повноцінній, ефективній, структурованій та сталій участі молоді та молодіжних організацій у процесах прийняття рішень» [17]. Ця резолюція була посилена Радою ООН з прав людини у 2016 році [18].

Незважаючи на ці права, молодь ще має нерівні можливості для участі та громадянської активності. Молоді люди, як правило, відчують брак голосу і сили, щоб реалізувати ті рішення, які впливатимуть на їх життя та ініціюють позитивні соціальні зміни. Це стосується багатьох контекстів, включаючи дім, освіту, місцеві громади, роботу, бізнес та публічне управління. Ця реальність не тільки порушує основоположне право людини, але й призводить до невикористаного потенціалу для розвитку молоді та соціального вдосконалення. Коли молоді люди усвідомлено беруть участь у прийнятті рішень, це розвиває навички, що дозволяють їм будувати кращі відносини [8, 10], і призводить до політики та рішень, які, швидше за все, відповідають їхнім потребам [15, 20]. Крім того, за сприятливого середовища молоді люди можуть використовувати ці навички для зміцнення громадянського суспільства, підвищення підзвітності урядів і корпорацій [12] та працювати над більшою соціальною згуртованістю. Нарешті, коли молодь отримує дозвіл і підтримку, її участь і залучення можуть стати для них потужним засобом кинути виклик ситуаціям жорстокого поводження, несправедливості та дискримінації [16]. Саме так вчинили українські герої Тигран Оганесян та Микита Ханганов, які за участь у спротиві окупантам були розстріляні у Бердянську.

Стратегічним пріоритетом ООН в цій царині є гасло «Покоління необмежених» для «оснащення молоді як залучених членів суспільства, допомагаючи створювати кращий світ», надаючи докази та рекомендації, які мають потенціал для покращення участі молоді та громадянської активності.

Серед дорослих бракує обізнаності та спроможності забезпечити молодь інструментами, підтримкою та заохоченням, необхідними для громадянської участі. Будь то соціальні працівники, медичні працівники, вчителі, молодіжні роботодавці чи опікуни, багато дорослих не мають навичок та обізнаності для

підтримки та мотивації молодих людей висловлювати свої погляди та думки, бути активними у своїх громадах та в суспільстві в цілому. Прикладом цієї проблеми є дефіцит якісного викладання щодо участі молоді та громадянської активності. Незважаючи на великий вплив вчителів на життя молоді, вони недостатньо підготовлені для використання підходів до викладання, необхідних для формування знань, навичок, ставлення та цінностей, необхідних для майбутньої участі та громадянської активності.

Відсутність початкового та постійного професійного розвитку в галузі освіти для сталого розвитку або глобальної громадянської освіти була підкреслена ЮНЕСКО як одна з основних проблем для реалізації цілі сталого розвитку 4.7.1 щодо глобального громадянства [22].

Молоді люди стикаються зі стигмою щодо своїх характеристик та впливу на суспільство. Зі зростанням глобальної стурбованості тероризмом молоді люди часто асоціюються з насильством і екстремізмом, а іноді позначаються як загроза. Ці стигми підживлюють політику, яка маргіналізує молодих людей і закликають до заходів безпеки проти них, а не призводять до більш сприятливих рішень, які дозволяють їм позитивно брати участь у житті суспільства [19].

Резолюція Ради Безпеки ООН 2250 «Молодь, мир і безпека» підкреслює важливість розуміння проблем, скарг і відповідальності молодих людей, і підкреслює необхідність для молодих людей бути змістовно залученими до прийняття рішень, щоб вони могли сприяти будівництву більш справедливого та мирного суспільства [5].

Участь молодих людей в публічному управлінні також проявляється в їх залученні до прийняття рішень, які впливають на їхнє життя через шкільні ради, студентські спілки, молодіжні клуби, національні молодіжні парламенти, регіональні та міжнародні молодіжні форуми та консультативні ради при міжнародних організаціях. Молодь також бере участь у програмах волонтерства та громадянської служби, хоча наразі немає сучасної глобальної бази знань про такі можливості. Оскільки на представників підростаючого покоління впливає безліч рішень у політичній та громадській сферах, з наслідками яких їм доводиться жити, вони мають право змістовно впливати на такі процеси прийняття рішень. Тому моральним обов'язком урядів і суспільств у всьому світі є підтримка і поліпшення можливостей залучення молоді до публічного управління.

Окрім моральних міркувань, участь молоді та громадянська активність є вартими інвестицій, оскільки вони призводять до позитивних соціальних результатів, які мають довгострокові переваги. Згідно з доказами, молоді люди можуть навчитися брати участь у громадській діяльності з раннього віку, але на відміну від багатьох навичок, які з часом погіршуються, це навчання ймовірно, матиме позитивний і тривалий ефект у дорослому віці [14].

Навички громадянської активності, навіть у пізньому підлітковому віці, були визнані вирішальними для продовження цієї практики в подальшому житті. Тому, інвестуючи в розвиток активної та активної молоді, суспільства можуть зміцнювати свою демократичну та громадянську культуру як зараз, так

і в майбутньому. Розвиток громадянської активності молоді також приносить користь суспільству, позитивно впливаючи безпосередньо на молодих людей.

За даними Світового банку, громадянська участь є одним із ключових видів діяльності для здорового переходу до повноліття [24]. Участь молоді в публічному управлінні допомагає молодим людям розвивати м'які навички та будувати міцні та значущі стосунки з людьми навколо них [15].

Усунення молоді від процесу прийняття рішень та невідтримка розвитку її громадянської ідентичності не позбавлені наслідків. Коли молодь відчуває себе безправною і не має відповідних можливостей брати активну участь у публічній сфері, вона може стати незалученою і розвинути недовіру до уряду. Це може призвести до розчарування та обурення серед молодих політичних активістів, а іноді навіть мати дестабілізуючі наслідки для демократії та уряду [21].

Право молодих людей брати активну участь у всіх сферах життя має підтримуватися законодавчими та політичними нормами та супроводжуватися шляхом необхідних бюджетних асигнувань на підтримку сталої та інституціоналізованої участі молоді в публічному управлінні. Існує ряд різних національних політик, які забезпечують сприятливе середовище для розвитку участі молоді та громадянської активності. Один з перспективних інструментів – це національна громадська служба (обов'язкова або добровільна) для молоді в кінці школи/університету, де молодь проводить певний період часу (від декількох тижнів до року), проводячи навчання, розвиваючи навички роботи та життя, а також реалізуючи проекти соціальної дії у своїх громадах. Інший – участь у бюджетній діяльності. Обидва вони можуть бути запроваджені на законодавчому рівні та вимагати значного та регулярного фінансування. Хоча обидві ці інструменти знаходяться на національному або державному рівні, вони повинні бути реалізовані на місцевому рівні та за підтримки необхідної інфраструктури, включаючи консультації з представниками молоді під час розробки стратегій, а потім активну участь для забезпечення ефективної реалізації.

Цікавим інструментом є запровадження службового навчання в межах шкільної програми. Сервісне навчання – це освітній підхід, який поєднує навчальні цілі з громадською роботою, щоб надати молодим людям практичний досвід служіння потребам суспільства. Особливою перевагою тут є те, що це дає можливість критично осмислити досвід волонтерства за підтримки вчителів.

Втручання можуть бути запроваджені через законодавство та політику через національну систему освіти (в нашій країні діють органи шкільного/студентського самоврядування). Наявність політики, що передбачає навчальну програму з глобальної громадянської освіти або освіти для сталого розвитку (ОСР), є ще однією стратегією розвитку участі молоді в публічному управлінні. Це потрібно поєднати із забезпеченням того, щоб якісна підготовка вчителів у сфері партисипативних методів викладання та навчання, включаючи симуляційні заходи, була основною частиною політики професійного розвитку вчителів.

Більша частина сьогоденної політичної участі відбувається в Інтернеті. Дослідження країн з високим рівнем доходу показали, що молоді люди менш

прихильні до «обов'язкових» актів громадянства, таких як голосування, віддаючи перевагу використанню цифрових мереж для самовираження (особливо через соціальні медіа, включаючи використання зображень, мистецтва і мемів), волонтерство та протести як форми «персоналізованої політики експресивного залучення» [7].

Незважаючи на те, що молоді люди почуваються комфортніше, ніж дорослі в соціальних мережах, лише деякі з них мають знання чи навички, щоб знати, як ефективно брати участь у суспільному житті та як розробляти ефективний цифровий медіаконтент. Один з потенційних проривів у навчанні молоді в Україні – розвиток цифрової громадянської активності, надання структурованих можливостей вивчати та практикувати створення та обмін цифровим медіа-контентом, пов'язаним із суспільними проблемами. Саме навчання через участь створює дію, і тут важливо, щоб зміст мав відношення до життя залучених молодих людей. Три ключові фактори, що сприяють цифровому громадянському залученню, включають рівний доступ до технологій, громадянську освіту в школах та відкритий громадянський простір. Основні бар'єри включають відсутність довіри (страх перед хакерством), переслідування та тролінг, а також використання даних та стеження [9].

Волонтерство – це широка діяльність, до якої залучено багато молодих людей. Для тих молодих людей, які беруть у ньому участь, а їх наразі в Україні багато, це значно підвищує їхні шанси на майбутню громадську участь [13].

Висновки з цього дослідження і перспективи подальших розвідок у цьому напрямі. Можна навести наступні ключові принципи участі молоді та заходи громадянської активності, взятих з досліджень та рекомендацій щодо участі та залучення молоді [11].

1. Виявляти та усувати бар'єри для участі, включаючи стигму, дискримінацію та переважаючі соціальні норми, а також включати повну різноманітність молодих людей у діяльність із залучення та прийняття рішень. Це означає орієнтацію на молодих жінок, людей з обмеженими можливостями та інших соціальних груп. Без урахування цього цілком імовірно, що нерівність у залученні та владі в суспільстві продовжуватиме відтворюватися.

2. Створення безпечного середовища. Молоді люди повинні мати можливість брати участь в оцінці та пом'якшенні ризиків і знати, куди вони можуть звернутися, щоб отримати додаткову підтримку, якщо це необхідно.

3. Забезпечити, щоб рішення, в яких беруть участь молоді люди, були значущими для них, наприклад, рішення щодо пріоритетів щодо бюджетів, прав молодих працівників тощо.

4. Підтримка молодих людей у навчанні та сприянні. І дорослі, і молоді люди повинні бути навчені у сприянні участі молодих людей в публічному управлінні, щоб вони могли служити тренерами та фасилітаторами.

5. Сприяти процесу таким чином, щоб гарантувати, що він повністю включає цінності прав людини та демократії. Процес повинен бути добровільним і шанобливим, а молоді люди повинні отримувати чітку інформацію про своє право висловлювати свої погляди, мету та обсяг різних

можливостей брати участь в публічному управлінні. Якщо рішення приймаються за авторитарними методологіями, демократичні цінності не будуть засвоєні.

б. Молоді люди мають знати, що їх вислухали і їхню думку взяли до уваги. Це означає, що ті, хто займає владні посади, повинні бути готові поступитися частиною свого контролю молодим людям. Молоді люди також повинні отримувати чіткий зворотний зв'язок про те, як їхня участь вплинула на рішення та результати, і отримувати підтримку, щоб поділитися цим зворотним зв'язком зі своїми однолітками.

Залучення молоді до публічного управління не лише допоможе сформувати більшу представницьку діяльність, але й сприятиме розвитку громадянської ідентичності, активної громадянської позиції, лідерства та залученості молоді в різних сферах суспільства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1 Гучно слухали пісню Лепса у центрі Львова: спливли подробиці про фігурантів скандалу. URL: <https://www.unian.ua/society/guchno-sluhali-pisnyu-lepsa-u-centri-lvova-splivli-podrobici-pro-figurantiv-skandalu-video-novini-lvova-12250902.html>

2 Петровська І. Р. Типи громадянської ідентичності студентської молоді. *Проблеми сучасної психології*. 2016. Випуск 31. 32–43.

3 Третяк Я. Формування громадянської ідентичності молоді: теоретичні контури проблеми. *Забезпечення стійкості, ревіталізації та розвитку території і громад в Україні* : матеріали наук.-практ. конф. за міжнар. участю, м. Дніпро, 4 травня 2023 р. / за заг. ред. І. Чикаренко; Т. Маматової. Дніпро : НТУ «Дніпровська політехніка», 2023. С. 212–215.

4 93 % опитаних вірять у свої сили. Молоді люди, які зараз залишаються в Україні, роблять цей вибір цілком усвідомлено, навіть якщо їхній сьогоднішній досвід вкрай нелегкий. Visit Ukraine. URL: <https://visitukraine.today/uk/blog/1861/yak-zminilas-ukrainska-molod-pid-cas-viini-ta-cogo-pragnut-pidlitki>

5 A Guide to UN Security Council Resolution 2250, United Nations of Youth URL: <http://unoy.org/wp-content/uploads/Guide-to-SCR-2250.pdf>.

6 Article 12 of the United Nations Convention on the Rights of the Child enshrines participation as a fundamental human right. URL: <https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/convention-rights-child>

7 Bennett, W. L., D. Freelon and C. Wells, Changing Citizen Identity and the Rise of a Participatory Media Culture, *Handbook of Research on Civic Engagement in Youth*, edited by L. R. Sherrod, J. Torney-Purta and C. A. Flanagan, John Wiley & Sons, 2010. 393–423.

8 Carnegie United Kingdom Trust, 'Empowering Young People: The final report of the Carnegie Young People Initiative. 2008.

9 Cho, Byrne and Pelter. Digital Civic Engagement by Young People. URL: https://www.unicef.org/media/72436/file/Digital-civic-engagement-by-young-people-2020_4.pdf

10 Coalition for Adolescent Girls. Partners and Allies Toolkit: Toolkit for meaningful adolescent girl engagement. December 2015.

11 DUF: The Danish Youth Council. URL: <https://en.duf.dk/about-duf/>.

12 Gaventa, J. Towards Participatory Governance: Assessing the transformative possibilities. *Participation: From tyranny to transformation*, edited by Samuel Hickey and Giles Mohan, Zed Books, London, 2004. 25–41.

13 Hart, D., et al. High School Community Service as a Predictor of Adult Voting and Volunteering. *American Educational Research Journal*, vol. 44, no. 1, 2007. 197–219.

14 Keating, A., and J. G. Janmaat, Education through Citizenship at School: Do school activities have a lasting impact on youth political engagement? *Parliamentary Affairs*. 2015. Vol. 69. No. 2. С. 409–429.

15 Martin, S., et al. An Examination of Children and Young People's Views on the Impact of their Participation in Decision-Making, Department of Children and Youth Affairs, Ireland, 2015.

16 O'Kane, C., Children and Young People as Citizens: Partners for social change, Save the Children South and Central Asia, 2003.

17 Resolution adopted by the United Nations General Assembly, A/RES/68/130, 18 December 2013. URL: <https://undocs.org/en/A/RES/68/130>.

18 Resolution adopted by the United Nations Human Rights Council. Youth and Human Rights. A/HRC.32/L.1, 28 June 2016. URL: <https://undocs.org/A/HRC/32/L.1>.

19 Simpson, G. The Missing Peace: Independent Progress Study on Youth, Peace and Security, United Nations Security Council, A/72/761-S/2018/86, 2 March 2018, 2.

20 Tatum, J. We Need Their Help: Encouraging and discouraging adolescent civic engagement through photovoice. *Children and Youth Services Review*. 2012. Vol. 34. 2247–2254.

21 United Nations Development Programme, Enhancing Youth Participation Throughout the Electoral Cycle: A good practice guide, New York, January 2013.

22 United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, Progress on Education for Sustainable Development and Global Citizenship Education, UNESCO, Paris, 2018.

23 United Nations, Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development, para. 51, Sustainable Development Goals Knowledge Platform. URL: <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>.

24 World Bank, *World Development Report 2007: Development and the next generation*, World Bank, Washington, D.C., 2006.

Стаття надійшла до редакції 13.04.2023 р.

Стаття рекомендована до друку 15.05.2023 р.

Borodin Y. A.,

Doctor of historical sciences, Professor,

Director of the Educational and Scientific Institute of Public Administration,

NTU "Dniprovsk Polytechnic",

19 Dmytro Yavornytskyi Ave., Dnipro, 49005, Ukraine

e-mail: lna85775@gmail.com <https://orcid.org/0000-0002-7331-5981>

Tretiak Y. I.,

Postgraduate of the Department of State Administration and Local Self-Government,

NTU "Dniprovsk Polytechnic",

19 Dmytro Yavornytskyi Ave., Dnipro, 49005, Ukraine,

<https://orcid.org/0009-0001-5493-6854>

INITIALIZATION OF CIVIC IDENTITY OF YOUTH IN PUBLIC ADMINISTRATION

Annotation. The paper considers the signs of initialization of the civic identity of young Ukrainians, which give grounds to believe that the problems of its preservation and reproduction should be the focus of scientific discourse.

Two different axes of civic identity have been identified, which is particularly relevant under conditions of black and white shades of Russia's war against Ukraine: from congruence to disjuncture. It has been substantiated that young people build a civic identity from the available

materials, and these materials are different for young people from different communities. Civic tendencies of young people are based on their everyday experience in certain social, economic, institutional, political and historical contexts. It has been proven that actors involved in the process of building a civic identity should develop practices encouraging young people to struggle with both congruence and the disjuncture they experience, and ensuring a more meaningful civic education that helps young people to construct critical but engaged civic identities.

It has been found that civic identity is an incentive for active participation of citizens in public administration, strengthening social consolidation and supporting the stability of the country.

The conditions for creating an enabling environment for young people to influence the decisions and policies that affect them have been studied.

The need to implement the UN strategic priority – the "Generation Unlimited" motto – has been emphasized, and it has been shown that young people face stigma associated with their traits and impact on society. The stigma fuels policies that marginalize young people and call for safety measures against them, rather than promoting more favourable solutions that allow them to participate positively in the life of society.

It has been substantiated that the participation of young people in public administration is also represented in their involvement in decision-making processes that influence their lives through school boards, student unions, youth clubs, national youth parliaments, regional and international youth forums and advisory councils of international organizations.

Keywords: *civic identity, civic engagement, public administration, youth participation in public administration.*

REFERENCES

1 Leps' song was loudly listened to in the center of Lviv: details about the participants in the scandal surfaced. URL: <https://www.unian.ua/society/guchno-sluhali-pisnyu-lepsa-u-centri-lvova-splivli-podrobici-pro-figurativ-skandalu-video-novini-lvova-12250902.html> [in Ukrainian].

2 Petrovska, I.R. (2016). Types of civic identity of student youth. *Problems of modern psychology, is. 31, 32–43* [in Ukrainian].

3 Tretyak, Ya. (2023). Formation of the civic identity of youth: theoretical contours of the problem. *Ensuring sustainability, revitalization and development of territories and communities in Ukraine: scientific and practical materials. conf. for international participation, Dnipro, May 4, 2023 / by general ed. I. Chikarenko; T. Mamatova. Dnipro: NTU "Dniprov Polytechnic". 212–215* [in Ukrainian].

4 93% of respondents believe in their abilities. Young people who are currently staying in Ukraine make this choice quite consciously, even if their current experience is extremely difficult. Visit Ukraine. URL: <https://visitukraine.today/uk/blog/1861/yak-zminilas-ukrainska-molod-pid-cas-viini-ta-cogo-pragnut-pidlitki> [in Ukrainian].

5 A Guide to UN Security Council Resolution 2250, United Nations of Youth URL: <http://unoy.org/wp-content/uploads/Guide-to-SCR-2250.pdf>.

6 Article 12 of the United Nations Convention on the Rights of the Child enshrines participation as a fundamental human right. URL: <https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/convention-rights-child>

7 Bennett, W. L., D. Freelon and C. Wells. (2010). Changing Citizen Identity and the Rise of a Participatory Media Culture. L.R. Sherrod, J. Torney-Purta and C.A. Flanagan, John Wiley & Sons (Eds.). *Handbook of Research on Civic Engagement in Youth, 393–423*.

8 Carnegie United Kingdom Trust, 'Empowering Young People: The final report of the Carnegie Young People Initiative. 2008.

9 Cho, Byrne and Pelter.2020. Digital Civic Engagement by Young People. URL: https://www.unicef.org/media/72436/file/Digital-civic-engagement-by-young-people-2020_4.pdf

- 10 Coalition for Adolescent Girls. Partners and Allies Toolkit: Toolkit for meaningful adolescent girl engagement. December 2015.
- 11 DUF: The Danish Youth Council. URL: <https://en.duf.dk/about-duf/>
- 12 Gaventa, J. (2004). Towards Participatory Governance: Assessing the transformative possibilities, in *Participation: From tyranny to transformation*, edited by Samuel Hickey and Giles Mohan, Zed Books, London, 25–41.
- 13 Hart, D., et al. (2007). High School Community Service as a Predictor of Adult Voting and Volunteering. *American Educational Research Journal*, vol. 44, no. 1, 197–219.
- 14 Keating, A., and J. G. (2015). Janmaat, Education through Citizenship at School: Do school activities have a lasting impact on youth political engagement? *Parliamentary Affairs*, vol. 69, no. 2, 409–429.
- 15 Martin, S., et al. (2015). An Examination of Children and Young People’s Views on the Impact of their Participation in Decision-Making, Department of Children and Youth Affairs, Ireland.
- 16 O’Kane, C. (2003). Children and Young People as Citizens: Partners for social change, Save the Children South and Central Asia.
- 17 Resolution adopted by the United Nations General Assembly, A/RES/68/130, 18 December 2013. URL: <https://undocs.org/en/A/RES/68/130>.
- 18 Resolution adopted by the United Nations Human Rights Council. Youth and Human Rights. A/HRC.32/L.1, 28 June 2016. URL: <https://undocs.org/A/HRC/32/L.1>.
- 19 Simpson, G. (2018). The Missing Peace: Independent Progress Study on Youth, Peace and Security, United Nations Security Council, A/72/761-S/2018/86, 2 March 2018, 2.
- 20 Tatum, J. (2012). We Need Their Help: Encouraging and discouraging adolescent civic engagement through photovoice. *Children and Youth Services Review*, vol. 34, 2247–2254.
- 21 United Nations Development Programme, Enhancing Youth Participation Throughout the Electoral Cycle: A good practice guide, New York, January 2013.
- 22 United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, Progress on Education for Sustainable Development and Global Citizenship Education, UNESCO, Paris, 2018.
- 23 United Nations, Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development, para. 51, Sustainable Development Goals Knowledge Platform. URL: <https://sustainabledevelopment.un.org/post2015/transformingourworld>.
- 24 World Bank. (2006). *World Development Report 2007: Development and the next generation*, World Bank, Washington, D.C.

The article was received by the editors 13.04.2023.

The article is recommended for printing 15.05.2023.